

Utorok 3. týždňa v Cezročnom období: DNA Božích detí

Komentár na utorok 3. týždňa v Cezročnom období. „Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo kto plní Božiu vôľu, je môj brat i moja sestra, i matka.“ Pán nám dnes opisuje identitu tých, ktorí Ho nasledujú, kresťanov: detí, ktoré sa chcú stotožniť s vôľou svojho Otca.

Evanjelium (Mk 3, 31-35)

Prišla Ježišova matka a jeho bratia. Zostali vonku a dali si ho zavolať. Okolo neho sedel zástup. Povedali mu:

„Vonku ťa hľadá tvoja matka, tvoji bratia a tvoje sestry.“

On im odvetil:

„Kto je moja matka a moji bratia?“

Rozhliadol sa po tých, čo sedeli okolo neho, a povedal:

„Hľa, moja matka a moji bratia. Lebo kto plní Božiu vôľu, je môj brat i moja sestra, i matka.“

.....

Komentár

Svätý evanjelista Marek jasne ukázal, že Ježišova sláva rástla: „prichádzali k nemu zo všetkých strán“ (1, 45); „veľký zástup k nemu prišiel, keď počuli, čo robí“ (3, 8). Tak veľmi, že Ježišovi bolo ťažké všetkých tých ľudí zvládnuť: „všetci, čo mali nejakú chorobu, tísli sa k nemu, aby sa ho

dotkli“ (3, 10); „znova sa zišiel tolký zástup, že si nemohli ani chleba zajesť“ (3, 20). Navyše Pán nikoho neodmietol, prijal všetkých, nech prišli odkiaľkoľvek: z Galiley a Judey, z Jeruzalema, z Idúmie, spoza Jordánu a z okolia Týru a Sidonu (porov. 3, 7). Je pochopiteľné, že teraz vidíme, že „okolo neho sedel veľký zástup“ (v. 31) a že nebolo ľahké sa k nemu dostať. V tomto kontexte je o to pochopiteľnejšie, že aj jeho matka a blízki príbuzní mu museli poslať správu, že s ním chcú hovoriť.

Ježiš využíva túto žiadosť, aby svojim poslucháčom ponúkol útešné poučenie: „tí, čo sedeli okolo neho“ (v. 34), sú tí, ktorí tvoria novú rodinu Božích detí, ktorou bude Cirkev. Tí, čo plnia Božiu vôľu – ktorých synom je sám Ježiš, ako Ho spoznali aj nečistí duchovia (v. 3, 11) –, sú jeho bratia, jeho sestry, jeho matka. V tejto odpovedi Pán opisuje identitu tých, ktorí Ho nasledujú, kresťanov: detí,

ktoré sa chcú stotožniť s vôľou svojho Otca. A toto zostáva DNA každého učeníka Ježiša Krista, každého dieťaťa jeho Cirkvi: hlboká a zvnútornená túžba nerobiť nič iné, než čo chce Boh.

Preto keď Ježišov pohľad opisuje tých, ktorí sú mu blízki (v. 34), nenachádza tam ľudí, ktorí sú tam z povinnosti, pretože sa cítia povinní, pretože nemajú inú možnosť. Ako sme už videli, Pán prijíma všetkých, ktorí Ho chcú počuť, všetkých, ktorí sa Ho chcú dotknúť. Nasledovanie Pána, poslušnosť Bohu Otcovi, účasť v jeho novej rodine je predovšetkým slobodná a osobná. A práve v tom je Ježišova matka tá, ktorá ide prvá: Ona je prvá, ktorá povedala áno, ktorá sa rozhodla, že svoj život urobí trvalým áno. Ona je tá, ktorá svojim slobodným a osobným rozhodnutím predchádza všetky naše budúce potvrdenia pred Božou vôľou. A týmto fiat, týmto nech sa mi stane

(porov. Lk 1, 38) nás podporuje, dovoľuje nám byť súčasťou jej rodiny, dáva nám vlastného syna a všetky dobré, ktoré z toho vyplývajú: „Ach, Matka, Matka! Tvojím slovom — *fiat* — Nech sa mi stane...sme sa stali bratmi Boha a dedičmi jeho slávy. — Buď požehnaná!“ (*Cesta*, bod 512).

Marcos Cavestany // Luemen
Rutkowski

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/martes-to-3/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-to-3/) (26.03.2025)